

Reserapport från Thailandsresa med NT Resecenter och Christer 4-17 nov 2009.

av Lars Malmquist

Några för varandra okända människor tittade nyfiket på varandra i avgångshallen på Norrköpings flygplats den 4 november, ditkallade i mycket god tid före avgång av resebyråns charmiga chef Helena Djerf. Incheckning och efter säkerhetsgranskning bjöd resebyrån på resans första drink. Det visade sig under de kommande veckorna att alla utflykter började föredömligt med en välkomstdrink.

Det var oerhört skönt att inte behöva köra till Arlanda och långtidsparkera med allt besvär detta innebär. Bekvämt att bara åka ut till Kungsängen och gå ombord, det kompenseras verkligen av några timmars väntan i Helsingfors.

Vi "förbrödrades" rätt snart i Helsingfors som var vår första anhalt under några timmars vänta på Finnairs stora jumbomaskin som fullastad lyfte mot Bangkok strax efter midnatt. Nu hade vi 10 timmars flygning framför oss. Det kan tyckas väldigt långt för den som aldrig upplevt en långflygning. En inte alltför exklusiv middag mitt i natten fördrev åtminstone någon timme. Natten på ett flygplan kan fördrivas på olika sätt, upp och röra på benen, stå i toakö, titta på dålig film, läsa eller försöka att sova. Det fanns faktiskt de av oss som hade lyckats att sova flera timmar på resan. Rekommenderas dock ett par hörselskydd för det bullrar duktigt!! Och stödstrumpor, kanske en ansiktsmask.

Snart upplever vi att det är morgon och det serveras frukost. Det är mörkt i flygplanet, alla gardiner för fönstren är nerdragna. Med sex timmars tidsskillnad kom vi fram till Bankoks jätteflygplats och där var det eftermiddag. Det är otroligt vad man i dag blir granskad på en flygplats, jag tror att vi hade visat passet 10 ggr innan vi blev godkända turister i landet Thailand.

Och Christer Kullberg, vår reseledare stod vid meetingpoint nr 3 i sin röda dress precis som Helena hade sagt men kors vad det var långt dit. Christer driver en firma som heter Christers Gruppresor, bor i Sverige och i Thailand, och har haft resor framförallt till Island, USA, Thailand och inom Sverige.

En sista tripp med våra bagagekärror innan vi alla blev alla instuvade i en luftkonditionerad buss, bagaget placerades i en annan buss och efter två timmars resa i en behaglig värme kom vi fram, dock inte till hotell Lomtalay Chalet som utlovat. Tro inte att allt fungerar på räls som hemma!! Vårt hotell de första tre dygnet hette Princess, ett bra ställe med en alltid leende betjäning och med en utsikt från balkongen som var bedårande. I den begynnande Thailändska natten stod middagen snart serverad vid poolside och efter en sedvanlig drink åt vi vår första gemensamma taimiddag. Alla middagar ingick i rean. Det var en ny och spännande mat, inte alltför stark ännu, och att få lyssna till musiken från vågorna som rullade in på den närliggande stranden, underbart, kunde livet vara bättre!!! Jag lovar att alla somnade utan piller den natten medan alla fiskebåtarna lyste i horisonten med sina lanternor och fiskelampor.

Det visade sig vara perfekt att vårt ordinarie hotell hade missat bokningen av våra första nätter. Och missat ställa in kaffekokare på rummen – en trevlig följetång som vi charmigt utnyttjade under hela resan. Som kompensation för detta slapp vi att betala de första dagarnas utflykter. Och alla drycker till maten under hela vår vistelse.

Vi mjukstartade första dagen med bad i 32 gradigt vatten i havet och med härliga promenader på stranden där små jätterädda strandkrabbor försvann i sina små hål så fort som någon rörde sig på stranden. Det var annat än morgonbadet på semestern på västkusten i 17 grader. En nap, dvs en liten slummer, var absolut inte fel denna första dag som på em. bjöd på resans första utflykt.

Efter en kort resa med ”vår” buss kom vi till en flod och ,över olika skraltiga landgångar som alla skulle underkänts av vår fartygsinspektion, embarkerade vi en stor flotte och bänkade oss runt middagsbordet. En måltid tillagad av lokalbefolkningen utlovades men först en liten drink. Välkomna ombord! Föröver kopplade snart en skranglig motorbåt som hade en gammal pentamotor

med en 5 meter lång propelleraxel som slutade i en stor propeller. Nu bar det av ut på floden, omgiven av mangroveskog, och lugnt och behagligt gled vi förbi ett flertal bryggor där diverse mystiska flytetyg låg förtöjda. En härlig måltid serverades under det att natten sakta sänkte sig. Motorbåten försvann plötsligt och där låg vi stilla mitt i floden. Det visade sig att kapten bara hade varit och köpt härliga, saftiga mangofruktar som avrundade vår måltid. Bogsering igen, nu längre in i flodens vindlingar och snart började eldflugornas dans bland träd och buskar. Ibland tycktes dansen gå i takt, fråga mig inte hur! Fascinerande i nattmörkret. Det är visst inga flugor utan små skalbaggar som har ett lysande ämne på bakkroppen.

Ny dag, underbar frukost bland trädgårdens tropiska blommor, lite bad i pool och hav och sköna promenader i strandkanten. På eftermiddagen pockade damernas shoppingtarm på att vi åkte till staden Rayong för att shoppa loss i stan's största shoppingcentra där det fanns allt att kasta sina tailändska bath på, allt till bra priser. Med fulla kassar åkte vi sen vidare till en av Thailands mest spännande restauranger under namnet Tamnanpar eller Classic Forest Restaurang. Ett stort naturområde med trolsk belysning av små vattenfall, grottor, fantastiska blommor och fåglar, bl.a. svarta svanar. Allt skapat av *en* person som också äger hela anläggningen. Maten var exotisk med bl.a. krokodil och hjortkött på menyn. Kamerorna blixtrade flitigt i kvällsmörkret. Det var t.o.m. en upplevelse att besöka de häpnadsväckande toaletterna. Vid alla våra utflykter hade vi med oss vår guide Thomas, boende i Mae Phim sedan flera år och gift med en thailändska. Thomas driver en inredningsfirma, lämpligt nu när området exploateras av bl.a. många svenskar, han driver ett kafé tillsammans med svägerskan och hustrun som också har ett massagesalong som vi flitigt frekventerade.

Nu har vi varit här flera dar och börjar känna oss lite varma i kläderna. Det är väl klart säger någon det är ju 30 grader i skuggan. Ingen av oss lider egentligen av värmen, vi är just i början av den bästa tiden, regn och blåst har ebbat ut och vi har sol mest hela dagarna. Alla aktar sig för att ligga i solen, det är skönast under en palm eller ett stort parasoll och hatt gäller för oss nordbor när vi går ut. Denna dag, det kan vara söndag, skall vi redan kl 11 ut på havet och åka till ett

naturreservat som heter Koh Man Nai. Det är en ö som drottning Sirikit skänkt till förmån för sköldpaddsforskning och uppfödning av havssköldpaddor. De fanns i alla storlekar från nyfödda till jättestora, de senare svåra att se för de fanns i en stor inhägnad hamn där de simmade fritt. Naturligtvis fanns god mat ombord och vi fick en lunchlåda med oss när vi gick iland till sköldpaddorna. På eftermiddagen fortsatte vi med vår båt mot en ö som heter Kho Thalu där båten ankrade på redan. Ett underbart klart och fint vatten, plats för bad och snorkling från båten. Det fanns dykutrustning ombord men de flesta ägnade sig åt fiske eller att bara slappa och njuta av den goda maten och härliga frukter som Thomas mästerligt skalade och rensade åt oss. Lite navigationsprat med kapten i styrhytten gjorde att han satte mig till rors, håll kursen så han och sen gick han ut och satte sig på däck i en skön stol. Det var riktigt trevligt att stå till rors och kapten kom inte in förrän vi var på väg in i hamninloppet. Vi var inte tillbaka i Mae Phim förrän det var mörkt. Nu hade våra väskor flyttats till vårt ordinarie hotell, Lomtalay Chalet i andra ändan av samhället. Ny strand, nya strandkrabbor, en stor och härlig pool med fria solstolar och bra service.

Middagarna som ingick i resan åt vi alltid tillsammans och alltid på olika restauranger. Oftast deltog både Christer och Thomas i kvällens middag och bistod med goda råd när vi studerade matsedeln och var som mest tveksamma. Det blev härigenom möjlighet att prova de olika restaurangernas specialiteter. Och nu började vi känna skillnad på maträtterna, från början smakade allt rätt så lika. Det finns vissa kryddor som går igen i många av thairätterna, mer om det senare när vi skall gå på matlagningskurs. Till maten dracks det alltid den goda thailändska ölen eller vatten.

Thailändarna är ett TV-tittande folk. Överallt stod Tv:n på och en eller flera personer hängde alltid vid dumburken. Man älskar också att köra bil och moped. Bilarna var av senaste modell, japanare och försedda med snobbiga fälgar och extraljus, ibland både fram och på bilens undersida. Mopedkulturen lämnar mycket att önska i fråga om trafiksäkerhet. Vad sägs om hela familjen på moppen och om inte minstingen får sittplats kan pappan ta ungen under ena armen och köra ekipaget med den andra. Polisen i Sverige hade nog trott sig ha fått synfel om de sett något liknade härhemma.

Nästa dag åkte vi till skräddaren. Om man vill åka inom samhället går man bara ut på gatan och snart kommer en Tuk-Tuk. Vifta med handen och den stannar. Det är en liten lastbil med tak över flaket och där man sitter på en bänk på vardera sidan av flaket. Luftigt och enkelt. När du vill gå av så knackar du på fönstret till föraren, betalar 10 -20 Bath, dela med fem så får man det i svenska kronor. Ett härligt system, undrar om det skulle fungera hos oss?

Dagarna går och vi bara njuter av tillvaron. Att koppla loss så fullständigt från alla vanliga tankar och vardagliga små och stora bekymmer är något som man verkligen unnar alla människor. Det renar själen på något sätt. Och kanske kroppen också! Men en liten magborstare före frukost som renar kroppen, det kan väl bara vara nyttigt! Eller?

På programmet stod att man kunde anmäla sig till thailändsk matlagningskurs. Det lät intressant. Vi var fyra modiga adepter som åkte till miss June som äger en av byns restauranger. Här skulle vi lära oss att laga några av de klassiska maträtterna i det thailändska köket. Vi infann oss redan kl 1000. För säkerhets skull hade hon kallat i en förstekock från ett av hotellen i Bangkok. Man vet ju aldrig vilka gedigna kunskaper eleverna har och det är bäst att gardera sig!! Vi började med att gått igenom alla nya kryddor som vi skulle använda och det var många. Ingefära, flytande palmsocker, kefirlimeblad, lemongräs (bara för smaksättning), champinjoner som inte såg ut som våra och charlottenlök, fisksås för saltning, små och större chili starkt som 17, torkade räkor, koriander även roten, sojaböner (tofu) mm mm. Målet var att laga tre rätter på förmiddagen till oss själva bl.a.en soppa, Tom Yam Kong, och sedan på eftermiddagen laga ytterligare tre rätter, bl.a. en kycklingsoppa som hette Tom Kah Gay. Då kom resten av gruppen plus kursledaren och guiderna, alla naturligtvis förväntansfulla och med skrikande tomma magar för att se hur vi hade tillägnat oss kursen. Och det hade vi, betyget var MVG och kocken lovade oss arbete på de bästa krogarna i huvudstaden. Jag vet inte om det var vid grytorna eller om det var i disken!! Det var en trevlig dag och ingen blev magsjuk av våra tappra ansträngningar i det thailändska köket.

En del av oss hade börjat att gå på massage. I resan ingick två gånger valfri massage och en gång manikyr/pedikyr. Thomas hustru drev massagesalongen,

finast i byn, och hade flera utbildade massöser i sitt stall. Helkroppsoljemassage av en liten thailändska, det skulle väl bli en lugn och skön timma. Men oj vilka hårda händer de hade dessa små damer, inte en lugn stund precis men man blev verkligen skönt genomknådad från huvudet till lilltån och med lättare steg kunde vi sedan kasta oss i de 32 gradiga salta böljorna.

Provinsen Rayong där vi befann oss är bl.a. känd för sina stora fruktodlingar. Dit åkte vi en eftermiddag, Suphatra Land, ett paradys för fruktälskare. I ett litet motordrivet tåg åket vi runt i odlingarna, stannade då och då för att se och smaka på olika delikatesser. Vid ett av våra stopp hade man dukat upp för avsmakning alla frukter som odlades, och det var många. Förutom kungen av alla tropiska frukter, Durian, (luktar illa men smakar underbart) fanns Rambutan, Mangostan, Pomelo, Starfruit, Dragon fruit, Santol, Mango, Druvor, Longan, Salak Jackfruit, Rose Apple, Mayongchit, Marine Plum, Passionsfrukt m. fl. Det var omöjligt att både smaka på och skilja på alla fantastiska frukter ändå mindre att komma ihåg vad de hette. Men underbart gott och friskt var det. En del kan man hitta hos oss i väl sorterade fruktdiskar.

På en av de riktiga slappardagarna fyllde en av damerna jämna år, lediga dagar hade vi faktiskt nå'n gång, och då blev det stor födelsedagsuppvaktning vid kvällens middag. Ja må hon leva ja må hon leva, ljud i tailandsnatten långt ner på bygatan. Våra reseledare kom med en stor orchidé på rot. Växten var nog tre meter lång, lite besvärlig att forsla hem i det formatet. Det fick bli i bitar på lämpligt sätt. En del av oss hade varit på en kurs i "fruit carving" dvs konsten att skära och dekorera frukt och grönsaker till att bli riktiga konstverk. Det behövs en speciell kniv och ett gott handlag, då behövs inga plåsterlappar på fingrarna som ett par av kursdeltagarna visade upp på kvällen. På födelsedagsbordet stod dock en melon, vackert skuren och försedd med 10 små ljus.

Veckan började lida mot sitt slut, skräddaren kom till hotellet och levererade nya kläder till en del av oss. Det mesta passade men det var något som verkade vara sytt till en smal konfirmand i stället för till en fullvuxen dam. Nattarbete för skräddaren som kom tillbaka följande dag med en ny dräkt.

Ulla och jag tog en strandpromenad till byns tempel. Ulla tände rökelse och vi blev välsignade av en av munkarna. Detta var inget av de större tempel vilka vi sett på avstånd vid våra utflykter men vackert ändå. Det finns firmor i landet som tillverkar vackra tempelutsmyckningar och små byggnader för alla Buddor som finns i de förgyllda tempelbyggnaderna. Vi välsignade våra munkar med en slant.

I dag fick vi resans första regnskuror och begåvades t.o.m. med blixtnedslag, inte kunde man tro att asaguden Tor hade tagit sig ända till Thailand.

Måndag kväll var avresedag och på söndagskvällen hade vi avskedsmiddag också den vid poolside liksom vår första middag i landet. Christer och Thomas avtackades med varsin flaska med lämpligt innehåll. Vi hade blivit otroligt väl omhändertagna, haft trevliga och omväxlande utflykter och alla var eniga om att en bättre semester hade vi aldrig upplevt.

Som slutord i min reserapport kan jag konstatera att Thailand är ett land där alla har råd att ge ett leende till dem som man möter. Ett leende är gratis, ett leende kostar ingenting men det ger mycket. Det gör den rikare som får ett leende utan att göra givaren fattigare. Vissa människor är för trötta att ge dig ett leende. GE DEM ETT AV DINA!

Lars M nov 2009